

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย “ประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอน
พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ในครั้งนี้ เป็นการ
วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียด
ต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. การหาแนวทางในการการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ

เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้าน ของชุมชนบ้านผักชะ

เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้าน
ผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
จำนวนประชากรทั้งหมด 2,913 คน (สถิติจำนวนพลเมืองของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอน
พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต ปี พ.ศ. 2560)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้าน
ผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จำนวน 360 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ Yamane (1973, p.127 อ้างถึงใน อรุณ จิรวัดมนกุล, 2552, หน้า 32) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยจะเทียบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนประชากรในแต่ละหน่วยรับผิดชอบ ของชุมชนบ้านผักขะ และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีวิธีการคำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n แทน จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

e แทน ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น (กำหนด e = .05)

แทนค่าสูตร

$$n = 2,913$$

$$n = \frac{2,913}{1 + 2,913(0.05)^2}$$

$$= 351.71$$

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากขึ้นตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละหน่วยคุ้มครอง แล้วทำการจับสลากรายชื่อ ทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่จนครบจำนวนตามที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหน่วยคุ้มครอง ดังตาราง 1

ตาราง 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มประชากรในเขตชุมชนบ้านฝักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. หน่วยคุ้มครอง นายก่อ	89	11
2. หน่วยคุ้มครอง นายบัวลี	69	9
3. หน่วยคุ้มครอง นาย นัน	90	11
4. หน่วยคุ้มครอง นายโพวัน	92	11
5. หน่วยคุ้มครอง นาย สิมมาลี	96	12
6. หน่วยคุ้มครอง นายกวนใจ	102	13
7. หน่วยคุ้มครอง นาย ดิบ	111	14
8. หน่วยคุ้มครอง นาย กันหา	96	12
9. หน่วยคุ้มครอง นาย บิน	97	12
10. หน่วยคุ้มครอง นาย เงิน	104	13
11. หน่วยคุ้มครอง นาย กิดั้ง	77	10
12. หน่วยคุ้มครอง นาย แผล้	87	11
13. หน่วยคุ้มครอง นาย เพ็ด	76	9
14. หน่วยคุ้มครอง นาย กิ๋นอย	90	11
15. หน่วยคุ้มครอง นาย เบอ์	80	10
16. หน่วยคุ้มครอง นาย คำดี	93	11
17. หน่วยคุ้มครอง นาย แก้ว	86	11
18. หน่วยคุ้มครอง นาย กิ	88	11
19. หน่วยคุ้มครอง นางสาว ไง	84	10
20. หน่วยคุ้มครอง นาย โสม	87	11
21. หน่วยคุ้มครอง นาย ทูย	101	12
22. หน่วยคุ้มครอง นาย กัน	105	13
23. หน่วยคุ้มครอง นาย หวิน	54	7
24. หน่วยคุ้มครอง นาย โสมดี	77	10
25. หน่วยคุ้มครอง นายพู	82	10

ตาราง 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มประชากรในเขตชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
26. หน่วยคุ้มครอง นาย จันดี	98	12
27. หน่วยคุ้มครอง นาย เพิน	89	11
28. หน่วยคุ้มครอง นาย ลำลี	70	9
29. หน่วยคุ้มครอง นาย บุนเหลือง	69	9
30. หน่วยคุ้มครอง นาย ยาว	86	11
31. หน่วยคุ้มครอง นาย หนา	78	10
32. หน่วยคุ้มครอง นาย กองมา	71	9
33. หน่วยคุ้มครอง นาย แก้ว	84	10
34. หน่วยคุ้มครอง นางสาว แต	55	7
รวม	2,913	360

ที่มา: แหล่งข้อมูล ห้องการบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวง สะหวันนะเขต 2561

2. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการพัฒนาหมู่บ้าน ของ ชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต

กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาหมู่บ้าน ของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน
2. นาย ธนัตชัย คำบ้อง กำนันตำบลธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน
3. ท่าน นาง กอนแก้ว อนุสิน ตำแหน่ง นายบ้าน
4. ท่าน คำบาง หลวงชัย ตำแหน่ง รองนายบ้าน

5. ท่าน นาง แก้วลำมอน โศคเหลียนทอง ตำแหน่ง หัวหน้าบริหารการปกครอง
6. ท่าน นาง กองมา เพ็ติวิหาร ตำแหน่ง รองหัวหน้าบริหารการปกครอง
7. ท่าน นาง นาลี สีละพาคำกอง ตำแหน่ง คณะหน่วยงานบริหารช่วยงานชาวหมู่บ้าน
8. ท่าน นาง หวัน แก้วคงสี ตำแหน่ง รองหัวหน้าองค์การจัดตั้งพรรคมหาชน
9. ท่าน คำปุน สีมุนทา ตำแหน่ง รองหน่วยงานเศรษฐกิจ
10. ท่าน พูทอน ทุมมะสอน ตำแหน่ง รองหัวหน้าเศรษฐกิจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามในตอนนี้ 1 เป็นคำถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ

เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านฝักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนด คะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาปริสสุทธิ์, 2553, หน้า 197)

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนา ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนา ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนา ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนา ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนา ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
การพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ลักษณะแบบสอบถาม ในตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด
(Open-ended Form)

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ แบบสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิยามศัพท์ และ
งานวิจัยเกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของ
แบบสอบถาม และข้อคำถาม

2. สร้างกรอบแนวคิดของการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง โดยนำคุณลักษณะส่วนบุคคล ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านผักขะ
เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มา
กำหนดเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของ
ชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว มากำหนดเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมินค่าตามความคิดเห็น

3. กำหนดองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ของข้อคำถามโดยการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับมิติของการบริหารการพัฒนาชนบท ของ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2550, หน้า 49) และตัวชี้วัดเพื่อติดตามการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านหลัก Themes และ Subthemes ของกรรมาธิการสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (United Nations Commission on Sustainable Development: UNCSD, 2001 อ้างถึงใน วิชิต หล่อจ๊ะระชุนท์กุล และ จิราวัลย์ จิตรถเวช, 2556) ออก มาเป็นข้อคำถาม วัดระดับ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไขเนื้อหา และความถูกต้อง

5. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ กระทำโดย นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่ ค่า +1 หมายถึงข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน, ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และค่า -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

N หมายถึง จำนวนทรงคุณวุฒิ

โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อ

จึงผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วดังมีรายชื่อ
ต่อไปนี้

โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง เป็นกรรมการบริหาร
หลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร

5.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น กรรมการบริหารหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.4 ท่าน พูลำพอน สีหาวง รองเลขาธิการบริหารงานชาวหนุ่มแขวงสะหวัน
นะเขต (เมืองโกสอน พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน
ลาว)

5.5 ท่าน นางสาวแก้วพุดทอง บุปผาวัน รองอำนวยการฝ่ายบริหารวิทยาลัย
ไซสมบัติ เทคโนโลยี (เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว)

6. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้
(Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด หลังจากนั้น
นำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
ด้วยวิธีการของ Cronbach ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
ทางสถิติ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่า
แบบสอบถามนั้นใช้ได้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในงานวิจัยนี้ดังนี้

6.1 แบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น .88

6.2 แบบสอบถามด้านกายภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่น .88

6.3 แบบสอบถามด้านเศรษฐกิจ ได้ค่าความเชื่อมั่น .75

6.4 แบบสอบถามด้านสังคม ได้ค่าความเชื่อมั่น .79

6.5 แบบสอบถามด้านการเมืองการปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่น .88

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ และหาค่าความเชื่อมั่นแล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงนายบ้านชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวง สหวั่นนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสหวั่นนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการแจกแบบสอบถาม พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถาม
4. ตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนที่จะนำมาประมวลผล หากมีฉบับไหนไม่สมบูรณ์จะคัดออก และทำการเก็บเพิ่มให้ครบตามจำนวน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัสเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน
2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บ และคำนวณหาค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอผลในรูปแบบตาราง

ประกอบความเรียง และนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์ได้มาสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และเขียนข้อเสนอแนะ

3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.1 การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคล ตามแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.2 การวิเคราะห์ ระดับประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคำถามเป็นรายข้อและรายด้าน

3.3 การทดสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติค่า t ชนิด One Sample t-test และ F-test ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ทำอย่างไร เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพรรณนาข้อค้นพบจากการวิจัย และทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยแยกสถิติออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics)

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequencies) บรรยายลักษณะของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัย จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's test)

การศึกษาแนวทางในการพัฒนาการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต

ผู้วิจัยจะนำมาหาแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน พิจารณาเสนอแนะแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักขะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้ดียิ่งขึ้น โดยอาศัยการสนทนาและโต้ตอบระหว่างผู้วิจัยคั่นคว้าและผู้ให้ข้อมูลจากกลุ่มประชากร จำนวน 10 ท่าน นำข้อมูลที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์มาจัดหมวดหมู่ ศึกษา และทำความเข้าใจข้อมูลที่รวบรวมมาได้ทั้งหมดหลาย ๆ รอบ (Read and Re-Read) แล้วหาความสัมพันธ์ของข้อมูลเหล่านั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เพื่อกำหนดทิศทาง (Trend) และสร้างข้อสรุป และนำเสนอโดยอิงกรอบการศึกษาโดยการพรรณนา (Descriptive Analysis) พร้อมอ้างอิงข้อมูลบางส่วนที่เป็นที่มาของข้อสรุปนั้น โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นาย ธนัตชัย คำบั้ง กำนันตำบลธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

3. ท่าน นาง กอนแก้ว อนุสิน ตำแหน่ง นายบ้าน
4. ท่าน คำบาง หลวงชัย ตำแหน่ง รองนายบ้าน
5. ท่าน นาง แก้วลำมอน โกตเหเรียนทอง ตำแหน่ง หัวหน้าบริหาร-การปกครอง
6. ท่าน นาง กองมา เพ็ติวิหาร ตำแหน่งรองหัวหน้าบริหาร-การปกครอง
7. ท่าน นาง นาลี สีละพาคำกอง ตำแหน่งคณะหน่วยงานบริหาร-ช่วยงานชาวหมู่บ้าน
8. ท่าน นาง หวัน แก้วคงสี ตำแหน่งรองหัวหน้าองค์การจัดตั้งพรรค-มหาชน
9. ท่าน คำปุ่น สีมุนทา ตำแหน่ง รองหน่วยงานเศรษฐกิจ
10. ท่าน พุทอน ทুমมะสอน ตำแหน่ง รองหัวหน้าเศรษฐกิจ

เมื่อได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต จากผู้เชี่ยวชาญ แล้วผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดกลุ่มประเด็นนำเสนอเชิงพรรณนา เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาหมู่บ้านของชุมชนบ้านผักชะ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขตต่อไป ซึ่งในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยใช้วิธีของ Denizen (1970) คือ การแสวงหาความเชื่อถือได้ของข้อมูลจากแหล่งที่แตกต่างกันคือ (สุภางค์ จันทวานิช, 2547, หน้า 129)